

ЧИТАЮЧИ ЛЕСЮ

Скульптор (1897–1909 р.)

Душа – дитинно – у полоні мрій
Осяяна чарівною красою.
І віра – порятунок супокою,
Де кожен хист долає безум свій.

Таланту як уберігати стрій,
Коли довкружжя з лютістю лихою
Знеславлює? Як волею відстояти
Непогамовний здібностей розвій?...

Навчитель гідний, лиш запалу втрата.
І статуя – суцільна *formentata*¹...
Як величі утішної сягнуть?

Дитя гріховне розпачу і туги,
Народжене калікою з наруги...
Готовий заповіт у вічну путь.

Три хвилини (1906 р.)

Мов фокус той – людина геніальна –
Збирає промені, розсіяні навкіл.
Для втілення ж ідеї – обмаль сил,
Ілюзій щоб позбутися безжално...

І кожен мозок має свій уділ:
У жірондиста – власний, в монтаньяра²...
Чому прислужиться – знання тому примара,
Закладена в підмурки їхніх діл.

Життєвий сенс глядіти – потрудитись,
Щоб променям не дати розточитись
В гвалтовній порожнечі світовій.

Який в тім глузд, що голову зігнуть?
Важливіше вказать нащадкам путь.
Ідею пронести й доробку стрій. ■

Оргія³ (1912–1913 рр.)

Антей

На оргію співці збиралися таємно.
(на римську думку – злочин те зібрання).
Бували квіти в пору квітання,
Від струн зітхань п'яніли всі натхненно.

Еллади кволість осягали щемно –
Забрав всю славу Рим в обдарування.
З безодні варварства, нестями і захлання
Був елліном звеличений буремно.

Лише тоді похвалить переможець,
Коли подоланий до ніг йому положить
Єство своє, мов глини мертвий шмат.

Се дивно, але й досі не привикли,
Що Рим нас називає просто сміттям,
Поки ми не в «оправі» їх розваг...

*Меценат*⁴

Нам філелленами⁵ бувати не завадить –
Невдячності боги не терплять аніколи,
Бо ж Рим ходив у Грецію до школи,
Й поезію латинську еллін славить.

І нам без варварів не втримати держави,
Знесиленим від розкошів гвалтовних,
На смітниках вишукують коштовні
Чужинські перли й обряджать в оправи,

Привчати ласкою й дарами Рим любити,
І тіло й душу вміло покорити –
Смирено-відданий, лестивий – люб.

У сьому домі на таким зібранні
Богів, в розгульнім пишнім шануванні,
Еллади з Римом стверджується шлюб...

Надія Чорноморець

членкиня Національної спілки письменників України

¹ вимучена (італ.)

² жірондисти та монтаньяри – члени політичних партій в період Французької буржуазної революції кінця XVIII ст.

³ від грец. *orgia* – таємне нічне священнодійство. Святкування на честь бога вина і веселощів Діоніса, яке супроводжувалося розгульним бенкетом.

⁴ Меценат – *Гай Цільвій* (74–8 р. до н.е.), римський політичний діяч, сподвижник імператора *Августа*, підтримував митців, використовував їхню творчість в інтересах політики імператора.

⁵ філеллен – прихильник греків (еллінів)